DOMSTOLENS KENDELSE
AF 8. APRIL 1981 [1]

Ludwigshafener Walzmühle Erling KG m.fl. mod Det europæiske økonomiske Fællesskab

Forenede sager 197-200, 243, 245 og 247/80

Sammendrag

Retspleje — intervention — interesse i at indtræde i sagen — ingen interesse (Statutten for EØF-Domstolen, art. 37)

I de forenede sager

197-200, 243, 245 og 247/80

LUDWIGSHAFENER WALZMÜHLE ERLING KG, Bremen, M.FL.

mod

sagsøgere,

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

ved

1. EF-Rådet
2. EF-Kommissionen

sagsøgte,

Intervenienter:

1. COMITÉ FRANÇAIS DE LA SEMOULERIE INDUSTRIELLE
2. REGERINGEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK
3. SYNDICAT DES INDUSTRIELS FABRICANTS DE PÂTES ALIMENTAIRES DE FRANCE
4. ASSOCIATION GÉNÉRALE DES PRODUCTEURS DE BLÉ ET AUTRES CÉRÉALES

1 — Processprog: Tysk.

1 I et processkrift indgivet til Domstolens justitskontor den 27. februar 1981 har fagforeningen Gewerkschaft Nahrung-Genuß-Gaststätten, Hamburg, som er medlem af Deutscher Gewerkschaftsbund, fremsat begæring om at måtte indtræde til støtte for sagsøgernes påstand i de forenede sager 197-200, 243, 245 og 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling KG Bremen m.fl. mod Rådet og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber.

2 Den tyske fagforening, der har fremsat begæring om intervention, har anført, at den vil gøre rede for sin berettigede interesse i, at sagsøgerne får medhold. Den vil tage stilling til problemer med tilknytning til nærværende sag, som ligger uden for selve påstanden, især beskæftigelsespolitiske. Den anfører, at der for dens medlemmer består den fare, at adskillige nærmere beskrevne arbejdspladser i de sagsøgende virksomheder vil gå tabt; den fremhæver, at et vist antal arbejdspladser allerede i de foregående år er blevet direkte berørt af fastsættelsen af et urimeligt højt prisniveau for hård hvede importeret fra tredjelande.

3 Rådet og Kommissionen har gjort gældende, at fagforeningens begæring om intervention ikke bør tages til følge, hvorved de fremførte to anbringender.

4 For det første har de sagsøgte institutioner henvist til, at fristen for fremsættelse af begæring om intervention, der, jfr. procesreglementets artikel 93, stk. 1, er fastsat til 3 måneder fra offentliggørelsen i EF-Tidende af meddelelsen om stævningens indførelse i Domstolens register, er udløbet for samtlige sager med undtagelse af sag 247/80. Herved opstår en processuel vanskelighed, idet Domstolen har forenet alle sagerne, således at fagforeningen, såfremt der bliver givet tilladelse til intervention i sag 247/80, indirekte får adgang til en række sager, i hvis behandling den ellers ikke ville kunne deltage på grund af fristens udløb.

5 For det andet har Rådet og Kommissionen gjort gældende, at fagforeningen ikke har godtgjort, at den har en berettiget interesse i sagens udfald. Der er nedlagt påstand om skadeserstatning, og denne påstand står kun indirekte i sammenhæng med det spørgsmål, som tilsyneladende interesserer fagforeningen, nemlig gyldigheden af bestemmelserne vedrørende fastsættelsen af

prisen for hård hvede, for så vidt som disse bestemmelser kan få indflydelse på de sagsøgende virksomheders aktivitet og derigennem på beskæftigelsen.

Grunde

6 I medfør af artikel 37, stk. 2, i statutten for Domstolen har alle personer, »der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist«, ret til at indtræde i sagen.

7 Om en sådan interesse består, skal vurderes ud fra sagsgenstanden, der i nærværende sag er et erstatningskrav for tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af, at Fællesskabet har fastsat en uhensigtsmæssig pris for hård hvede.

8 Fagforeningen som organisation for arbejdstagerne i den industrisektor, som de sagsøgende virksomheder falder ind under, har i denne egenskab ikke nogen særlig interesse i, at disse virksomheder eventuelt får tilkendt erstatning. Formålet med fagforeningens begæring om intervention er at støtte en påstand, som, hvis den tages til følge, kan få en gunstig virkning for de pågældende virksomheders økonomi og, som følge heraf, for beskæftigelsen på disse virksomheder.

9 En sådan indirekte og fjern interesse findes ikke at være tilstrækkelig konkret til at berettige en intervention i sagen.

10 Af disse grunde og uden at det er nødvendigt at behandle det processuelle spørgsmål rejst af Rådet og Kommissionen som følge af, at fagforeningen har fremsat begæringen om intervention for sent for alle sagernes vedkommende bortset fra den sidste, kan begæringen om intervention ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten J. Mertens de Wilmars, afdelingsformændene P. Pescatore, Mackenzie Stuart og T. Koopmans, dommerne A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait, O. Due og U. Everling,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

1. **Begæringen om intervention tages ikke til følge.**

2. **Gewerkschaft Nahrung-Genuß-Gaststätten tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med interventionsbegæringens behandling.**

Luxembourg, den 8. april 1981.

A. Van Houtte
Justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Præsident